

Rácz Sándor

Az antant által szervezett 1919-es Tanácsköztársaság

Az a tény, hogy Lenin 1919. március 23-án küldött válaszelevelében elutasította Kun Béla segítségkérését, azt bizonyítja, hogy Kunt nem Leninék küldték Magyarországra.

Kun Béla 1919. március 21-én a budapesti Gyűjtőfogházban van bezárva. Itt kötik meg a szociáldemokratákkal az egyezséget, és kikiáltják a Tanácsköztársaságot.

Sokan szeretik ezt az eseményt forradalomnak emlegetni, pedig mindenki tudja, hogy nem volt forradalom, mert Károlyi előre megegyezett Kun Béláékkal Kunfi Zsigmond által, hogy milyen módon jöjjön létre a Tanácsköztársaság.

A történelmi igazságért le kell írnom, Kunfi a Károlyi-kormány tagja és az akkori Szociáldemokrata Párt egyik vezetője, de mint látni fogjuk, beépített kommunista ügynök, mert a Kun Béla-hatalom átvétele után kommunista népbiztos lesz. Ugyanez vonatkozik a másik főszereplőre is, Pogány Józsefre. Ahogyan most látjuk, a Károlyi-kormányba ez a két kommunista ügynök szociáldemokrataként lett beépítve. Kun Béla a börtönben két kommunistával egyezkedik, akik mindenben Kun akaratát támogatják. A nép felé úgy tálalják, hogy a szociáldemokraták és a kommunisták egyezkedtek. 1919. március 21-én hajnalban jön létre a proletárdiktatúra.

Ennek a gyalázatnak magyar részről négy szereplője van: Károly, Kunfi, Kun és Pogány.

Az antant részéről a Károlyi családba tanítóként be lett szervezve egy francia ügynök, De Noiseux, így Károlyi minden lépéséről tudtak Párizsban. Kun Bélát pedig az antant ügynökhálózata hozza Magyarországra 1918. november 19-én orosz - szovjet hadifogolytáborból, hamis útlevéllel, álnéven. Egy hónap alatt négy újságot jelentetett meg. A történészek úgy állítják be, mintha Kunt Leninék küldték volna Magyarországra, de ezt az állítást megdönti Lenin 1919. március 23-án Kun Bélához írt levelével, mert Lenin elutasítja Kun kérését. Politikailag lehetetlen, hogy Lenin akkor utasítsa el az ő ügynökének a kérését, amikor az éppen a politikai hatalom megszerzésében a legnagyobb eredményt éri el. Az elutasítás után azt kell keresni, hogy ha nem Leninék küldték, Kunt akkor ki küldte. Ezt a levélkérdést tovább kell vizsgálni, mert úgy tűnik, hogy a levelet nem Kunék fogalmazták Budapesten, hanem azok az antant vezérek, akik arra voltak kíváncsiak, hogy Lenin a politikailag új helyzetben hogyan viselkedik egy francia - antant érdekeket érintő katonapolitikai kérdésben. Lenin pontosan olyan választ adott a Kun-féle levélre, mintha az orosz cár válaszolt volna. Hogy még világosabb legyen, mindenkinek tudni kell, hogy 1887 óta a franciák pénzelték az orosz hadsereget, és 1914-ig 20 milliárd frankot juttattak

az oroszoknak. Lenin magyarázkodó levele azt bizonyítja, hogy ő tudott erről a pénzfolyásról, és az új helyzetben is számított ezekre a pénzekre. Kunról sem tételezhetem fel, hogy akkora balfácán, hogy a franciák által pénzelt orosz-szovjet hadsereget kéri Lenintől, éppen a Magyarország területét megszálló franciák ellen. Azt is különös figyelemmel kell vizsgálni, hogy a Kunék megjelenésekor és az azt követő napokban miként viselkednek az antant tiszték Budapesten és miként viselkedik a francia katonaság. Az mindenki számára egyértelmű, hogy Kunék megjelenésének katonapolitikai jelentősége nem volt, de Vixék azonnal csomagolnak és Kun kérése ellenére elhagyják Magyarországot. Pedig nekik az volt a feladatuk, hogy Vixék az antant érdekeinek megfelelően védjék meg Magyarország fővárosát. A négy újság megjelentetése egy irányba mutat, mivel mindannyian tudjuk, hogy kiknek az eszköztárába tartozik az újságon keresztüli társadalmi manipuláció.

Kun Béla zsidó származása és a fogolytáborban szerzett kommunistasága alkalmassá teszi, hogy abban a politikailag kritikus állapotban Magyarország vezető politikusa legyen?!!

Erre a kérdésre nagyon határozott NEM-mel kell válaszolni.

Mit tesz a Kun-féle kommunista diktatúra a nehéz helyzetbe kényszerített Magyarországon?

1. megjelenteti a négy újságot.
2. szétveri a maradék magyar hadsereget.
3. kiszabadítja a börtönökben őrzött rabokat,
4. vörös hadsereget szervez,
5. felosztatja az ellenzékieknek vélt pártokat.
6. felosztatja a jól működő rendőrséget, helyette vörös őrséget szervez,
7. felállítja a forradalmi törvényszéket,
8. köztulajdonba veszik a termelőeszközöket,
9. kommunista vezetőket állítanak a nagyobb magyar városok élére,
10. munkakényszert vezetnek be.
11. lefoglalják az ékszer üzleteket. elrendelik a magántulajdonba lévő ékszerrek beszolgáltatását,
12. köztulajdonba vették az áruüzleteket, a közép- és nagy földbirtokokat,
13. elrendelték a védkötelezettséget.

Kedves magyar testvéreim, nem kell ahhoz nagyon okosnak lenni, hogy ebből a listából világosan felismerjük, hogy Kun Béláék mögött kik állnak, mi a szándékuk és ma már a céljukat is ismerjük: a magyarság megsemmisítése.

Ezt a listát nem Kun Béla találta ki, de akik a listát kiagyalták, azoknak szükségük volt egy Kun Béla-féle fajsúlytalan emberre. Sajnos Magyarországon a jóhíszemységünk miatt mindig akadnak ilyen fajsúlytalan alakok, akik gátlástalanul pusztítják a magyart, mert a hátuk mögött érzik azt a gyilkolásra is mindig kész központot, amelyik 1919-ben is és 2007-ben is felelőtlenül gyilkoltatja a magyart.

1919. március 23-án történt szikratávíron Lenin és Kun üzenetváltása, és március 24-én, 9 óra 45 perckor Párizsban, Cambon egy bizottsági ülése arról be-

szél, hogy ez a levélváltás az ő számára azt bizonyítja, hogy a Kun-féle kormány BOLSEVIK kormányként fog működni. Ha tud a levélről, akkor a levél tartalmáról is kelt tudnia Cabonnak, arról miért nem beszél, hiszen francia szempontból sokkal fontosabb, hogy Kun Béla Lenintől katonai segítséget kért. Ezt a katonai segítséget utasítja el Lenin. A történészeknek az a kötelességük, hogy bizonyító erejű dokumentumokkal bizonyítsák be, hogy az akkori Vörös Hadsereg mennyi pénzt kap a franciáktól és mennyit máshonnan, de Franciaországon keresztül. Ezt még Kun Béla is tudja, éppen ezért ez a kérelem a Gyújtófogházból történt kiszabadulása után túlságosan hamar lett elsütve, mert Kun 21-én szabadul és a hatalomátvétel összes gondját vállalni kell, közben még új kormányt is fel kell állítani, és ennek a kormányznak az összetétele is Kun feladata. Már 23-án Leninnel levelez, mégpedig oly módon, hogy azt Párizsban is tudják. Gyanús, hogy a Lenin-levelet nem Párizsban írták-e? Mert az antantnak volt arra szüksége, hogy Kunról a figyelmet Lenin felé terelje. Cambon szavai a 24. ülésen szintén ezt a szándékot erősíti meg.

Ugyan is Cambon egy régi, tapasztalt francia politikus, és ebben a pillanatban neki azt kellett volna vizsgálni, hogy vajon a magyar nép hogyan fogadja ezt a politikai örültséget, hogy Magyarország bolsevik ország legyen.

Az a felismerés, hogy Kun Bélát az antant küldte Magyarországra, arra kényszerít, hogy azt is vizsgáljam, hogy a 133 napig tartó terrorista banda rémtetteivel kapcsolatban hányszor szólal meg Moszkva vagy Lenin, és hányszor szólal meg Párizs és Clemenceau. A rendelkezésemre álló dokumentumok alapján nyugodtan állíthatom, hogy Kun Béla figyelmeztetése mindig Párizsból jön, és sohasem Moszkvából. Például, amikor Kun Béla, az általa szervezett Vörös Hadsereggel 1919. május 18-án katonai támadást indít a csehek ellen, és visszafoglalnak néhány felvidéki magyar várost (Lévát, Eperjest és Érsekújvárt, június 6-án pedig Kassát), Clemenceau 1919. június 7-én jegyzéket küld az akkori magyarországi kommunista kormánynak: „fölszólítjuk a budapesti kormányt, haladéktalanul vessen véget a cseh-szlovákok elleni támadásoknak!” Politikailag érthetőbb volna, ha most Moszkva szólal meg egy szláv népcsoportot ért támadás ellen. Ez is azt bizonyítja, hogy Kun az antant ügynöke. Kun azért indít fegyveres akciót, mert tudja, hogy a magyar társadalom támogatását csak akkor kapja meg, ha az indokolatlanul állami szintre emelt terrorista eszközökkel elrabolt magyar területeket visszafoglalja. A Kun Béláék által szervezett és irányított Vörös Hadsereg visszafoglalja több magyar város között Kassát is, és ekkor Kun Kassára érkezik és beszédet mond. Beszédében Kassát a szlovákok fővárosának nevezi. Clemenceau 1919. július 7-én visszaadja Kassát a cseheknek. Nem Lenin, nem Sztálin, hanem a francia miniszterelnök. A Clemenceau jegyzékben van két szó, melyre oda kell figyelni. A „budapesti kormány”-nak szól az üzenet, miközben Magyarországot tépik szét. Clemenceau-ék tudják, hogy Magyarországnak semmi köze ahhoz, amit a terrorista antant hatalmak Magyarországgal művelnek. Magyarország nem akart a világháborúba belekeveredni, de Tisza István tiltakozásai hiábavalóak voltak, sőt a háborút akaró pénz-politikai ügynökhálózat meggyilkoltatja a háborúellenes magyar miniszterelnököt. Ha a gyilkosokat keressük, a szálak nem Moszkva felé vezetnek.

1919. július 31-én Kun Béla Cegléden rádöbben, hogy nincs tovább. A Vörös Hadsereg széthullott, a románok jönnek. A román hadvezetés nem fogadja az antant utasításait, és a saját érdekének megfelelően halad Budapest felé. Kun Béla 1919. augusztus 1-én 11 órára tanácskozára hívta a kormányt. A kormány ezen a tanácskozáson lemondott.

Kun Béla 1919. augusztus 2-án a számára előkészített luxusvonaton elhagyja az országot Bécs felé. Magával visz 50 millió svájci frank értékű rabolt kincset. A vonatot Magyarország területén megállítani és ellenőrizni nem szabad, a belügyminiszter utasítására.

A magyar-osztrák határon dísz fogadóbizottság fogadja a magyar gyilkos Kun Bélát és kísérik Bécs városába. (Bécsben ekkor szociáldemokrata vezetés van.) Kun Béla érkezésekor Bécsben találjuk az úgynevezett ABC csoportot, akik 1919. április 12-én alakultak azzal a céllal, hogy Magyarországot megtisztítsák a Kun-féle terroristáktól. A történelem különös fintora, hogy egy időben tartózkodik mind a kétféle szervezet Bécsben, anélkül, hogy köztük bármiféle ellenségeskedés nyomát észrevennénk. Ez az állapot nekem azt mutatja, hogy mind a két csoportnak egy helyről parancsolnak.

1919. július 26. Bizonyos öt ügynök, akik magukat nagyhatalomnak tekintik, megbeszélést tartanak Párizsban. (Clemenceau, Tittoni, Balfour, Foch, Pichon.) A dokumentum vagy rossz szándékú fordítás, vagy önmagukat hülyítő gyülekezet zagyvaságai.

„A szövetséges és társult kormányok erős kívánsága, hogy a magyar néppel békét kötve véget vessenek azon állapotoknak.” Ha csak ezt a rövid szövegrészt vizsgálom, azt látom, hogy a „társult” kifejezésnek se helye, sem értelme, mert a háborúban szövetségesek vannak, „kívánság” – a háborúban nem kívánságok vannak, hanem érdekek és célok, „néppel” – békét nem a néppel szoktak kötni, mivel a háborút sem a népek indítják, hanem a politikát gyakorló kormányok, „állapotoknak” – a vonatkozó földrészen akkor éppen háborús állapot van.

Ezt a néhány szót csak érzékeltetésül emeltem ki a többoldalas szövegből, ezzel azt akarom bizonyítani, hogy a tárgyaló felek nincsenek tisztában azzal, hogy mit cselekszenek!

Azoknak az ügynököknek, akik döntési joggal beleszóltak az Európa jövőjét meghatározó politikába, illett volna tudni, hogy Magyarországnak sem érdeke, sem célja nem volt az első világháborúban, és hogy Magyarországot az 1867-es kiegyezéssel kényszerítették be a Habsburg katonapolitika markába. Ismét Tisza Istvánra kell hivatkoznom, aki két levelet is ír Ferenc Józsefnek és kéri, hogy a szerbeknek olyan ultimátumot küldjön Ausztria, amit azok politikailag el tudnak fogadni. (Csak megjegyzem, hogy szerintem a trónörökös meggyilkolásának semmi köze nem volt a világháború kirobbanásához. (177. sz. dokumentum.)

Nagy Imre életét tanulmányozva egy, szerintem érdekes adatra bukkantam.

Nagy Imre 1916 nyarán esett orosz fogságba, és mint fiatal magyar katona, a szibériai berezovkai fogolytáborba került, Nagy szerint ekkor a fogolytáborban 30-40 ezer foglyot őriztek. Az érdekesség, hogy a túlon túl szegény cári Oroszországnak sem volt mit enni, de azért ekkora létszámú fogolytábort tart fenn

(valakiknek a parancsára), és hogy kik a valakik, rögtön kiderül, mert Nagy azt írja, hogy 1918 áprilisában a fogolytáborban megjelent a Magyar Újság, és az újsággal együtt a kommunista agitátorok azzal a céllal, hogy a foglyok közül minél többen lépjenek be a bolsevik pártba. Az olvasónak máris tudni kell, hogy kik léptetik a szerencsétlen szibériai foglyokat a kommunista pártba. Mert azt mi magyarok, akaratunk ellenére megtanultuk, hogy ebben az időben Leninék a saját hatalmuk megerősítésén fáradoztak, és a kisebb gondjuk is nagyobb volt annál, hogy magyar nyelvű újságja legyen a hadifoglyoknak. Hát akkor kik az újság megjelentetők? Azok, akik az egész világot elárasztották a kommunista mótelylyel, akiknek mindig van pénzük a hazug propagandára, és akik annyira fontosnak tartják, hogy a magyar foglyokat megfertőzzék. Igaz, hogy még csak 1918. áprilist jeleznek a naptárak, de nemsokára elérkezünk 1918. november 19-hez, amikor a jól felkészült gyilkost, Kun Bélát Magyarországra uszítják. Itt tehát a csíra, mely magyarellenes nagy-nagy akaratot jelez, ezek a hitványak mindig szeretnek rejtőzködni nagy gazságokat elkövetni, és ha kiderül az igazság, akkor sem vállalnak felelősséget tetteikért. Mindig kerestem, hogy miért éppen ez a Kun lett a magyarok gyilkosa, hát azért, mert származásánál fogva ő alkalmas volt az effajta munkára. Nem tudom, csak elképzelem, hány ártatlan orosz embert kellett kegyetlenül legyilkolni, hogy kiérdemelje ezt a magyarellenes megbíztatást. Ismét egy bizonyíték, hogy Kunt nem Leninék küldték Magyarországra, hanem a nemzetközi zsidóközpont.

Kun 1919. augusztus 1-én Bécsbe szökök.

Ezt követően Magyarországon a következő kormányok jöttek létre.

1919. augusztus 1-től 6-ig	Peidl Gyula
7-től 15-ig	Friedrich István
15-től november 24-ig	a második Friedrich-kormány
24-től 1920. március 15-ig	Huszár Károly
1920. március 15-től június 19-ig	Simonyi-Semadam
Június 19-től 1921. április 14-ig	gróf Teleki Pál
	Ezután tíz évig gróf Bethlen István.

Ebből a nyomorúságos helyzetből láthatjuk, hogy mit idézett elő a kommunizmus megjelenése Magyarországon.

Gyárfás Ágnes

Egy éjszakára szembesültem a Trianoni Törvénnyel

Jó barátunk Csibi Károly előállt azzal az ötlettel, hogy meg kellene szervezni egy brüsszeli tüntetéssorozatot azzal a leplező szöveggel, hogy:

csak annyit kérünk tőletek, amennyit megígértetek

AUTONÓMIÁT!

Ő már hallotta többször is, vélekedett hogy a törvény gondoskodott az elszakított területek népéről is, vagyis a határon kívül rekedt magyarságról, mert – folytatta tovább okfejtését, egyébként is lehetetlen, hogy a törvény ne gondoskodjék mindkét félről.

Így lehet ez, adtam igazat, csak meg kell találnunk a törvény szövegét, és benne azt a fontos mondatot, amelyet elszakított testvéreink érdekében a transzparensünkre írhatunk.

A Trianoni Törvényt Kiszely István segítségével munkatársam Fazekas Lászlóné megtalálta az Interneten is, s kinyomtatva a kezembe adta.¹ Azonnal bemásoltam együttgondolkodó lelki társnőmnek Rónai Lászlónénak, hogy elolvassa Ő is, és ha megtaláltuk a magyarság védelmére irányuló cikkelyeket, akkor vitassuk meg, mit írunk a transzparensre és szervezzük meg a folyamatos tüntetésorozatot Brüsszelben.

Otthon elővettem a fekete gyászkeretes törvényt és tüzetesen végigolvastam. A 123 oldalas "olvasmány" a fél fogamra is kevés, most, mégis reggel nyolckor sem fejeztem be, csak abbahagytam, mivel szakadatlanul ömlő könnyeim megátoltak a gyors olvasásában.

Mára lezártam lelkemben a könnyek ólomajtós celláját, s kísérletet tettem arra, hogy kívülállóként, mint egy szakdolgozatot elemezni tudjam. Elsőként történeti példát kerestem, amellyel összevethetem.

Asszurpanipál és a legyőzöttek. A Behisztumi sziklafal feliratának szellemisége.

A három nyelvű felirat felsorolja azokat az országokat, amelyeket a nagy király legyőzött, s valamennyinek királya lett, továbbá kitér a fejedelmi familia őseinek bemutatására az égi eredet feltüntetésére. A turáni népeket irtották, a maradékot elhajtották régi hazájukból. A kultúrincseket elsajátították, a kultúra fészkeit enyészetnek adták. Hadtesteket képeztek ki válogatott kínzásokra, például az elevenen történő megnyúzásra.

¹ www.trianon.hu

A Nagyhatalmak és a legyőzöttek

Annak a turáni népnek, melyre az asszírok Kr. e 600 táján végső csapást igyekeztek mérni, és teljesen letörölni Eurázsia térképéről írmagja maradt, amely Európa közepén virágba szökkent és megőrizve ősi kultúráját megneemesítette a neolitikumból itt maradt barbár törzseket. Ez a nép a magyarság, melynek égi származású királyi családja áttündériesítette a földhöz tapadt szellemiségű őrgrofságok és császárok nagyravágyó, kezdetleges vezetőrétegét.

Az asszírok által szervezett turáni irtómunka Trianonban hatalmas csatát nyert, amelynek egyetlen törvénnyel vetették meg az alapját. Ez a törvény Magyarországon gyászkeretben jelent meg az 1921-es törvénykönyvben.

Az 1921. évi XXXIII. törvénycikk a trianoni békeszerződés, teljes szövege Kik írták alá a békeszerződést

BÉKESZERZŐDÉS

Az Északamerikai Egyesült Államok, a Brit Birodalom, Franciaország, Olaszország és Japán, amely Hatalmakat a jelen Szerződés Szövetséges és Társult Főhatalmaknak nevez,

Belgium, Kína, Kuba, Görögország, Nikaragua, Panama, Lengyelország, Portugália, Románia, a Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám és Cseh-Szlovákország, amelyek a fentebb megnevezett főhatalmakkal együtt a Szövetséges és Társult Hatalmakat alkotják,

egyrészt;
és Magyarország
másrészről;

Ilyen világosan soha nem szembesültem azzal a ténnyel, hogy kerek világ állt velünk szemben. A szomszédok mind, kivéve Ausztriát. Ausztria ugyanis nem szerepelt a felsorolásban.

Vizsont Magyarország testéből Ausztria is kapott egy jó harapásnyit. Ha a soproniak nem tiltakoztak volna, és nem rendeznek népszavazást, ma Ausztriát védének a keleti barbár behatólok ellen.

A Békeszerződés fogalmazói tudták, hogy "1918 évi november hó 3-án Ausztria-Magyarországnak fegyverszünetet engedélyeztek..." a törvény tisztázta, hogy a háborút Ausztria-Magyarország kezdeményezte 1914. július 28-án Szerbiához intézett hadüzenetével, melyhez Németország is csatlakozott. (a törvény 2. oldala)

A háborúból tehát együtt léptünk ki Ausztriával, s a háborúba is azért léptünk be, mert Szarajevóban meggyilkolta egy szerb provokátor a Habsburg trónörökösét. Hihetetlen, hogy Ausztria is, Szerbia is az "egyrésztől" lévők oldalán található, egyedül Magyarország lett az I. Világháború egyedüli vesztese, a "másrészről" állam.

A Nemzetek Szövetségének Egységokmánya (2-10. oldal)

Itt a győztesek szerveződése történt egy tömbbe, ahol annál jobb volt egy országnak, minél inkább középre került. A fejezet végén felsorolták a Szövetség tagjait.

FÜGGELÉK

I. A Nemzetek Szövetségének eredeti tagjai:

Észak-amerikai Egyesült Államok, Belgium, Bolívia, Brazília, Brit Birodalom, Kanada, Ausztrália, Dél-Afrika, Újzéland, India, Kína, Kuba, Ecuador, Franciaország, Görögország, Guatemala, Haiti, Hedzsasz, Honduras, Olaszország, Japán, Libéria, Nikaragua, Panama, Peru, Lengyelország, Portugália, Románia, Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám, Cseh-Szlovákország, Uruguay.

Az Egységokmányhoz való csatlakozásra meghívott Államok: Argentínai Köztársaság, Csile, Kolumbia, Dánország, Németalföld, Norvégország, Paraguay, Perzsia, Szalvador, Spanyolország, Svédország, Svájc, Venezuela.

II. A Nemzetek Szövetségének első főtitkára:

Sir James Eric Drummond öfőméltósága, K. C. M. G., C. B.

A *jogi mű tartalmilag* átfogja a hadisarc mértékét, a területek méterről-méterre történő leszakítási programját, a lakosok állampolgárságának átminősítését és tételekbe foglalt jogfosztásukat.

A Trianoni Békediktátum egy előre elkészített dokumentum volt. Erre utal az a precizitás, ahogyan a határokat kijelölték. Dülőről-dülőre, magassági pontról magassági pontra, folyók medréig és artéri szakaszáig sok oldalt vett igénybe a pontos határkijelölés tervezete. Ezt elképesztő szervezőmunkával réges-régen megcsinálták. Olyan régen, hogy egy csomó dülönév addigra elavult, az árterek az ország belsejébe, a lapály felé húzódtak. A kijelölésnél a mérnöki munkában nem találták az ominózus dülő neveket, s az árteret követve sokkal nagyobb területeket vettek el, mintha kizárólag csak a magassági pontokhoz méretezték volna a vonal kitűzését.

„A Magyarbirodalom területéből hat állam részesedett.... A Romániának jutott darab a Magyarbirodalom területének 31,7%-a nagyobb, mint a Magyarországnak meghagyott egész terület, amely 28,6%-ot tesz ki.” (2. 35-36. oldal)

TÁBLÁZAT

1. Terület és népesség (1910).
Territoire et population (1910).

Terület — Spécification	Terület Territoire		Népesség Population	
	km ²	‰	szám - en nombres absolus	‰
Trianon előtti Magyarbirodalom <i>Hongrie d'avant le traité de Trianon</i>	325.411	100.0	20,886.487	100.0
<i>Territoire annexé</i> Ausztriához csatolt terület — à l'Autriche	4.020	1.2	291.618	1.4
Cseh-Szlovákiához csatolt terület — à la Tchéco-Slovaquie	61.633	18.9	3,517.568	16.8
Jugoszláviához csatolt terület — à la Yougoslavie	63.092	19.4	4,131.249	19.8
Lengyelországhoz csatolt terület — à la Pologne	589	0.2	23.662	0.1
Olaszországhoz csatolt terület — à l'Italie	21	0.0	49.806	0.2
Romániához csatolt terület — à la Roumanie	103.093	31.7	5,257.467	25.2
Elcsatolt terület összesen — Total des territoires détachés de la Hongrie	232.448	71.4	13,271.370	63.5
Mai Magyarország — Hongrie actuelle	92.963	28.6	7,615.117	36.5

Magyar Statisztikai Szemle (2) Hungária 1938

E fejezetben két pont is van, amely segíthetne rajtunk. (11. és 13. cikk) Vitás esetekben "barátságosan" észrevétel lehet tenni, választott bíróság elé lehet vinni az ügyet, de hiába minden. Ezek a "cikkek" nem ránk, a "másrészről" országra, hanem a győztesek(?) "egyrésről" csoportjára vonatkoznak.

"Egyességokmány"
a Magyarország határai

című leírás (11-16. oldal). Ezt is tüzetesen végigolvastam és gondolatban körbejártam a fájdalmas sebet, melyet hazánk testén ejtettek. Édesanyám tanítónő volt ekkoriban Biharkeresztúron, s gyakran elmesélte, hogy félreverték a harangot és az egész falu menekült a románok elől. Az edelényiektől tudom, hogy a falu melletti erdő széléig jöttek a cseh határőrök és a mérnökök. Kaszával, vasvillával üzték vissza őket. A törvényben szinte minden sorban szerepel a "körülbelül" szó, s ez külön veszteséget okozott a magyaroknak. Nem tudom soha nem hallottam róla, volt-e magyar földmérő mérnök a

kitűzéseknél. Mindenki csak románokról, csehekről beszélt a régi ismerőseim közül.

Határrendező bizottságokat rendelt el a törvény, s a tagok összeállítását is felvállalta (29. cikk). Ez a cikk lehetőséget ad a "határvonalrészek felülvizsgálatára, ... figyelembe véve... a helyi gazdasági érdekeket". Ez lenne talán még ma is egy adott lehetőség a határrészeken élő magyarság sorsának megmentésére.

A fenti cikk a mérnökök (kitűzők)apidíjára is utal, amelyet a határ két oldalán lévő államoknak kellett fizetni. Hol lehetnek azok a magyar mérnökök, akik ezért pénzt vettek fel. Én ilyesmiről soha nem halottam (6. jegyzetpont)

III. Rész

Európára vonatkozó politikai rendelkezések (16-19. oldal)

Azokat az országokat említi, "akik" javára Magyarország lemond mindazokról a jogokról és igényekről, amelyekre számot tarthatna a volt Magyar-Osztrák Monarchia azon részeiről... amelyeket... a Szövetséges és Társult Hatalmak 1919. szept. 10-én Olaszországhoz tartozónak ismert el" (36. cikk). Ugyanígy fogalmaz a Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Románia, Cseh-Szlovák Állam, Fiume vonatkozásában.

Ausztriáról szó sincs!

Az Ausztriának elvett terület NINCS TÖRVÉNYBE foglalva.

IV. Cím

Kisebbségek védelme (19-20. oldal)

A határon túli kisebbségről van szó gondoltam, mégis "Magyarország kötelezi magát arra, hogy a jelen címben foglalt rendelkezéseket alaptörvényeül fogadja el és semminemű törvény, rendelet, vagy hivatalos intézkedés ezekkel a rendelkezésekkel nem lesz ellentmondásban." (54. cikk) Miről van itt szó valójában?

Vagy talán tévedek, s a kisebbség fogalma nem az elszakítottakra vonatkozik, hanem Csonkamagyarország lakosaira, mert a törvénykezés úgy folytatódik, hogy "Magyarország kötelezi magát, hogy az ország minden lakosának születési, nemzetiségi, nyelvi, faji, vagy vallási különbség nélkül az élet és szabadság teljes védelmét biztosítja". (55. cikk)

Úgy éreztem, nem tudok magyarul, vagy elment a józan ítélőképességem. Lázasan olvastam tovább, hol találok egy árva félmondatot az elszakított magyarok védelmére, azonban csak fenyegetést találtam.

Magyarországgal szemben a Nemzetek Szövetségének védelme alá kerül mindenki, aki Magyarországon kisebbségi, s a Nemzetek Szövetségének Tanácsa bármikor ellenőrizheti a Magyarországon élő más nemzetiségi jogainak sértetlenségét. (60. cikk)

Az állampolgárságról szóló VII. Cím (61-66. cikk) röghöz köti a kinn szorult magyarságot, akik "magyar állampolgárságukat elvesztik és... opcióval" a főhatalmat gyakorló ország állampolgárai lesznek.

Az egyes európai államokra vonatkozó politikai rendelkezések alatt Magyarország elismeri a Nagyhatalmaknak Belgium, Luxemburg, Schleswig, Törökország-Bulgária, Olaszország és az Orosz Államok érdekében vagy ellenében hozott döntéseit. (67-77 cikk)

Itt végre szóba került Ausztria.

5. Ausztria.

71. cikk. Magyarország Ausztria javára lemond a volt Magyar Királyságnak azokra a területekre vonatkozó minden jogáról és igényéről, amely területek Magyarországnak a II. rész (Magyarország határai) 27. cikkének 1. pontjában megállapított határain kívül esnek.

A fentebb megjelölt határvonalak a helyszínén való megállapítására a jelen Szerződés életbelépését követő tizenöt napon belül héttagú bizottságot kell alakítani, amelynek tagjai közül ötöt a Szövetséges és Társult Főhatalmak, egyet Magyarország és egyet Ausztria neveznek ki.

A jelen cikkben érintett területek lakosainak állampolgársága a 61. és a 63-66. cikkek rendelkezéseinek megfelelően nyer szabályozást.

Tehát pontosan tudunk kell, hogy az Ausztriához csatolt országrész elszakítása nem ugyanazon törvénycikk alapján történt, mint a többi. A többi szomszédos állam az Egységokmány Magyarország határai elnevezésű szakasz rendelkezése alapján kebelezte be hazánk nagyobbik felét. Ausztria azonban csúsztatással, abban a csoportban, ahol Luxemburg, Belgium stb. sorsáról intézkedtek. Ha valaki 1921-ben ilyen tüzetesen végigolvasta volna a törvényt, ez ellen azonnal tiltakozhatott volna. Az általános rendelkezések alatt mossa össze a törvény az Ausztria és a többi szomszédos ország jogilletősége közötti elmentmondást (IX. cím). Itt már közösen tünteti fel Ausztriát a többi szerencsés szomszédállammal. (74. cikk)

Viszont, mégis

elkövet a törvény egy baklövést. A 75. cikkben kötelezi Magyarországot, hogy mondjon le azon területeiről, amelyeket a II. rész (Magyarország határai) 27. cikkében felsorol. Itt NEM SZEREPEL AUSZTRIA.

Lehet, hogy most 2008-ban jobb az örségi magyaroknak Ausztriában élni, mint Magyarországon, de 1921-ben még menthető lett volna ez az országrész. Itt a jog támadható volt. Valami miatt nem élt a magyar állam ezzel a lehetőséggel.

A IV. rész, Magyarország Európán kívüli "érdekeit" szabályozza. (79-101. cikk) Ma már értem miért foglalták törvénybe, hogy a világ minden csücskében létező négyzetméterről lemondunk. Ők jobban tudták mint mi, hogy még sokfelé élnek turáni népek, akik szívesen társulnának Magyarországgal. Tovább működött az asszír jelenség, de a XX. században nem sziklába vésték, hanem nyomtatott törvénnyel láncolták ránk a rabbilincset.

Ez a megfogalmazás is szíven ütött, hogy érdeknek nevezi azt, ami hátrány. Talán a tényeken túl a cinikus megfogalmazás volt a lelki fájdalom forrása.

Ezután a hadsereg rendezésére került sor (102-119. cikk). Rendelkeztek a hadihajózás, a léghajózás kérdéseiről (120-132. cikk), a hadihajókról (144-154. cikk) sírhelyekről (155-160. cikk).

A jóvátétel (161-199. cikk) részleteit már ne firtassuk, elmosta a történelem. Egy mondat azonban figyelemreméltó, s e mondat értelméből nem rekesztették ki Magyarországot:

"Ha az érdekelt Kormányok nem tudnának a kérdéses pénzügyi feladatokra nézve megegyezést létesíteni, vagy ha valamelyik Kormány nézete szerint az ő állampolgárai nem részesülnek méltányos elbánásban, a Jóvátételi Bizottság valamelyik érdekelt Kormány kérelmére egy vagy több döntőbíró nevez ki, akinek vagy akiknek határozata végérvényes" (198. cikk)

Rendezték a vámszabályokat (200-207. cikk), s a hajózást, majd kitértek a tisztességtelen verseny lehetőségének kiküszöbölésére (210. cikk). Megvédték a nagyhatalmak priviláigizált gazdasági jogait, s az államukat kötelezték a Szövetséges és Társult Hatalmak gazdasági jogainak megvédésére Csonkamagyarországban.

Rendelkeztek a konzulátusokról és a nemzetközi szerződésekről (211-230. cikk), majd a III. cím alatt a tartozásokról (231. cikk, 5 oldalon részletezve). Magyarországnak minden személyes adósságot fel kell vállalnia, amelyet előterjesztenek. A IV. cím alatti javak, jogok és érdekek is kizárólag a győztesek javai, jogai és érdekei. A szövetséges és Társult Hatalmak állampolgárai kérhetek kártérítést (232. cikk), s a Magyar Állam köteles volt azt kifizetni, teljesíteni "a háború előtt érvényben volt törvények szerint" (78. old. a. bek.)

A 232. cikk megdöbentő rendelkezését a 13 paragrafusban hozza (83. old.). A magyar hatóságok kötelesek átadni az összes levéltárakat, okmányokat, iratokat, vagyis a teljes magyar múltat. Ez volt a XX. században az a pillanat, amely akkor adatott meg hajdanában Asszurbanipálnak, amikor a lenyilazott turáni oroszánt lépcsőnek használva hatolt fel a zikkurat istennek fenntartott legfelső termébe.

Ezután szerződésekről, biztosításokról intézkedett a törvény szörszálhasogató alapossággal (234-245. cikk), nehogy a külföldi biztosító társaságok kárt szenvedjenek.

Az elcsatolt területen élő magyaroknak a csonka hazában maradt birtokairól gondoskodik a törvény, nagy bőbeszédűséggel, de mindinkább az alapítványok, társaságok zökkenőmentes működéséről.

Kitér a közlekedésre, mind a légi, mind a vízi hajózásra, (XI. rész - XII. rész) majd új számozást indítványozva a Duna jogaira tér rá. (I-II. fejezet) (274-293. cikk)

Rendezte a vasutakat (294-308. cikk), a távírókat és távbeszélőket (309-313. cikk).

Munka cím alatt az "igazságosság és az emberiség érzésétől áthatva" (110. oldal) egy állandó szervezetet hoztak létre, hogy a "világ békéjét állandóan biz-

tosítsák" (u. ott). Ez a Nemzetközi Munkahivatal. A törvény részletesen szabályozza a hivatal tagjait és működését. (314-351. cikk) A Munkahivatal beleolvad a Vizsgálóbizottság jogkörébe, amely az Állandó Nemzetközi Bíróság előkészítő szerve volt. (351-355. cikk)

Itt fordul elő a "vétkes Kormány" kifejezés (348. cikk). Teljesen világos, hogy a kitétel a munkajogot sértő kormányra vonatkozik és nincs semmi utalás arra, hogy Magyarországot éretek alatta. Bármelyik állam lehetett munkajogilag "vétkes". A törvény utóélete mégis, ezt a szót ragadta meg, emelte ki és használta a magyarok megbélyegzésére.

A 364. cikk végén láthatók az aláírások, melyek között legutolsó a két magyar hivatalnoké. Jegyzőkönyv és Nyilatkozat zárja az okiratot. Ennek 7. paragrafusa közli hogy "a békeszerződéshez tartozó térkép a jelen törvényhez van csatolva, mint annak kiegészítő része.

Ez az a térkép, amely több évezred óta kirajzolódott azok szemében, akik a történelmi kor századait a turáni népek kiirtására használták fel. 1921-ben ez a térkép az ellenséges világ akaratát tükrözte, mely kívülről pusztította a magyarságot, nyirbálta a szent határokat.

Ma a gonosz beférkőzött és az asszír módszereket felülmúló találékonysággal, mármint az abortusz genocidiumával, az egészségrontással, a korrupciós nemzetárulással, az értékek kótyavetyéléssel, kromoszómavegyéssel, génmanipuláció, az isteni erkölcs cinikus kicsúfolásával, minden emberi érték lábba tiprásával, lazán és a szemünkbe vigyorogva működtetik azt a történelmi gépezetet, amely Isten fiainak a TUR-AN népnek teljes megsemmisítését tűzte ki célul.

Mint mindenkinek, nekem is Jézus példája rémlett fel lelkemben, mert a nemzetet, mint élő szervezetet ítélték halálra. Viszont Jézus mellett felszólalt Arimátiai József és Pilátus átlátta büntetlen voltát. A katona szivaccsal enyhítette szomjúságát s Veronika letörölte véres verejtékét. Mellettük nem állt egyetlen jótét lélek sem. A két magyar hivatalnok BERNÁRD Ágost népjóléti és munkaügyi miniszter, továbbá tordai DRASCHE Lázár Alfréd rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter ellenvetés nélkül aláírta a diktátumot, vagyis ítéletvégrehajtói szerepet vállalt.

Az én szavam a nemzeti bánaté, én nem jogászodom. Mint magyar állampolgár, kell, hogy ismerjem legfőbb törvényeinket, így a Szent István intelmeiben foglaltakat, a Szent László, Könyves Kálmán, III: Béla, II. András törvényeit, s Werbóczy 3 kötetes gyűjteményét, amely átfogja az előzményeket. (4. jegyzetpont)

Az Aranybulla (1222)

II. András törvénye pár oldalas mű, amely kitér az ország minden nemzetiségű népének egyetemes jogbiztonságára. Kitér minden foglalkozási ágat művelő csoport szabadságjogának biztosítására, továbbá köteleességteljesítéseire. Így ezen belül került sor a királyra is, akit ugyancsak megerősített az Aranybulla jogaiban és kötelezettségeiben.

Ezt a törvényt soha senki nem vonta vissza, tehát máig érvényes. Az Aranybulla kötelezővé teszi a határok védelmét, s azóta minden király megesküdött rá, sőt Horthy Miklós kormányzó esküjében is tett ilyen értelmű vállalást. „Magyarország és társországi határait, és mi ezen országokban bármi jog és címen tartozik, el nem idegenítjük, se meg nem csonkítjuk, sőt amennyire lehet gyarapítjuk” (3).

Az országhatárt századokon át törvény védte és királyi esküszó. Trianonban egy hivatalnok aláírta szentesítette Magyarország megsemmisítését. Mivel az aláíró nem volt kompetens személy, aláírása érvénytelen. Magyarország elvileg nem fogadta el a Trianoni Békediktátumot, hanem, mint a háború egyedüli vesztesének nyilvánított "vétkes" országot keresztrefeszítették és felnégyelték.

Az, hogy megmaradtunk, hogy mégis létezzünk, az Isten kegyelmének köszönhető s regnáló királynőnk, Boldogasszonyunk égi jogvédelmének. Az égi presztízs nagy erő, melynek hatását érezve megkísérelhetnénk jogaink gyakorlását, a népfelsg elvét.

A népfelsg elvén beadni a petíciót minden aláíró fél kormányának. A népfelsg nevében dűlőre vinni jogaink érvényesülését.

Javaslat

A Magyarok Világszövetsége elég erős potenciál a nemzetközi megjelenéshez. Apparátusa szervezze az adminisztrációt. Az itt megjelent nemzeti felelősségtudattal rendelkező magyarok pedig kísérik figyelemmel a munkát, havonta találkozzunk. Botos László készítse el a petíciót, amelyeket az 1921-es Nagyhatalmak mai kormányaihoz kell elküldeni, a népfelsg nevében, melynek kormányzó szerve lehet a Magyarok Világszövetsége és elnöke, ellenőrző és tanácsadó szerve pedig az itt jelenléti íven (meghívón) szereplő magyarok gyülekezete.

A petícióval a Magyarok Világszövetsége vegye fel a diplomáciai kapcsolatot az érintett hatalmakkal. (5. fejezetpont)

Ennek érdekében lehet elindítani a brüsszeli tüntetéssorozat

Jegyzetek:

1. Az 1921. évi XXXIII. Törvénycikk. A Trianoni Békeszerződés teljes szövege
2. Magyar Statisztikai Szemle. Hungária Szent István király emlékezetére 1938
3. 1867. törvénycikk belekerült a törvénygyűjteménybe
4. Törvények és szokások 259-264. old. In: KERÉKGYÁRTÓ ÁRPÁD: Magyarország művelődésének története, különös tekintettel... államélete kifejlésére Krupinszki János. Pest. 1859
5. CZÖVEK István: Magyar hazai... könyvből tanítások... Tratner János betűivel. Pesten. 1822.

6. A határrendező bizottságok működése 92-93. old. In: Faluhelyi Ferenc: Magyarország közjoga I. kötet. Karl könyvesbolt kiadása. Pécs. 1926.
[a trianoni békediktátum tárgyalásánál hivatkozik Buday László: A megcsonkított Magyarország. 1921. című könyvére, amelyet nem tudtam most kézbekapni.]

Összefoglalás

Előadásomban a trianoni békediktátum törvényét elemeztem, hogy kiemelhessek egy mondatot, amely a határon túli magyarok érdekében foglaltatott bele. A 123 oldalon egy sor sem volt, amely a magyarok védelmét szolgálta volna.

Bebizonyítható azonban, hogy Ausztria nem a békediktátum törvényességével, hanem a törvénybe iktatott csúsztatással kapott területeket Magyarországból.

Botos László

A Trianonig vezető út

A tatárjárás idején, Batu kán harminc levélben kérte az átvonulást Hazánk területén, vagy a Német-Római császárság elleni közös katonai fellépést. Babenberg Frigyes, osztrák herceg a követek legvilkolásával az egykori világ leghatalmasabbját hozta a nyakunkra. IV. Ince pápa kiközösíti IV. Béla magyar királyt, aki harcban áll a tatárral, és Gergely pápa, 1234-ben kiközösíti II. Andrást, majd Kun Lászlót. Az 1526. évi Cognac-i szövetséggel Nyugat egyezsége jut a törökkel.

A rendi állam csődje, 70 ezer magyar lemészárlása, s ebben Zápolya János szerepe, III. és IV. Arzén szerb pátriárkák betelepítési akciója

Buda 1686-os felszabadulása utáni helyzet

A madéfalvai mészárlás

Az 1848-49-es szabadságharc utáni Bach korszak

Az 1867-es kiegyezés és annak következményei

A Trianont megelőző népszavazások érvénytelenségei

A határkiigazító bizottság megválasztása

A francia sajtó bűnös befolyása

A szép lányok szerepe

Az 1914-ben megkötött román és antant egyesség Erdély megkaparintására

A Monarchia felosztásának orosz tervei

A cári Oroszország háborús mozgósításának elhallgatása

A római-katolikus egyház bűnei a magyar népesség fogyatkozásában

Dr. Reiner Zsigmond országgyűlési harca a népfogyatkozás ellen

Pápai bocsánatkérés és körlevél a magyar néplélek orvoslásáért.

Rendhagyó dolgokról szólok most, amikor Trianonról emlékezem. Felhozhatom elgyengülésünk okának magyarázatául a tatárok pusztításának borzasztó időszakát. De ezzel kapcsolatban tudjuk-e azt, hogy mindaz, ami történt, miért is történt? Tanították-e nekünk azt, hogy Batu kán 30 levélben kérte a magyarok együttműködését a német-római császárság ellen... S tudjuk-e azt, hogy Babenberg Frigyes kivégeztette a mongol követeket,¹ ezzel reánk uszítva a világ egyik legnagyobb hatalmát, s magunkra vonva bosszúját? Valószínű, hogy ezért volt minden, ami akkor velünk történt.

Ugyanez időben a szent gyermekek – Szent Margit és Szent Kinga – atyja, IV. Béla, (1235-1270), nemzetünk védője és felvirágoztató királya uralkodása alatt IV. Ince pápa kiközösítette hazánkat, miközben a kereszténység védelmében, a tatárok kezétől pusztultunk. Azt is tudjuk, hogy Babenberg Frigyes a hozzá menekült királyt megsarcolta, kikényszerítette az Órség, jelenleg Burgenland, feladását, azzal a fenyegetéssel, hogy kiadja őt a tatárnak. **Trianonban miért**

¹ Obrusánszky Borbála dr. elmondja ... Friedrich Klára – Szakács Gábor *Tászok-tetőtől a bosnyák piramisok* című, 2007-ben kiadott könyvében.

nem hivatkoztunk erre? Az így kikényszerített területet kapta meg Ausztria a trianoni békeparancssal.

IX. Gergely pápa, 1234 tavaszán exkommunikálta a Szentföldre kereszties hadat vezető **II. Andrást**, majd ugyanígy **Kun Lászlót**, azért mert kun szokás szerint élt. Tudjuk-e azt, vagy tanították-e nekünk, hogy az 1526-os *Cognac-i Szövetség* keretében **I. Ferenc** francia, **VIII. Henrik** angol király, **VII. Clement** pápa és az olasz városok, mint Firenze, Velence, mind szövetséget kötöttek a törökkel a Habsburg világhatalom ellen?

Beszélhetnénk a török megszállás alatt (hódoltság) létrejött, mintegy 700 km szélességű országrészen folyó évszázados küzdelemről a nyugati keresztény-ség védelmében, mint népi fogyatkozásunk egyik alapvető okáról, amiről azt mondják önként vállaltunk. Pedig a törökök is csak átvonulást kértek, és nem ellenünk indították hadjárataikat. **I. Szulejmán** ezt gyakran ki is hangsúlyozta. **Ellenállásunk következménye lett, hogy a török minden nyugatelleni hadjárata a magyar nép pusztításával járt együtt.** Minden török hadjárat végeztével száz-ezernyi magyar embert hurcoltak el rabszolgaként.

Meg kell említenünk a rendi állam csődjét (1490-1526), amikor az oligarchák **II. Ulászló** személyében erélytelen bábót választanak királlyá. A jobbágyi sors elviselhetetlenné válik, és a feszültség levezetésére a pápa felhatalmazza **Bakócz Tamást**, hogy kereszties háborút indítson. Az összegyűlt százezer főnyi had, nem kap élelmezést, ellátása a főurak kötelessége lett volna. Az ehez és elégedetlen tömeg fosztogatja a főurak birtokait. **Zápolya János** kegyetlen bosszút vesz. Hetvenezer kunt és jászot ölet meg a legkegyetlenebb módon, akkor, amikor a török a határszéleken várakozik.

Meg kell említenünk a szerb pátriárka **III. Arzén** 37-47 ezer szerb családdal — az osztrákok által Temes bánágnak nevezett területre — való menekülését, ill. betelepítését azzal a feltétellel, hogyha a szerb terület felszabadul a török megszállás alól, a Temes bánágban menedéket kapott szerbek visszamennek a felszabadult földjükre. 1737-1739 között **IV. Arzén** szerb pátriárka ismét népes menekült csoportot hoz e területre, de ezt követte egy még nagyobb szerb betelepülés. 1790-ben, a szerbek követeléssel álltak elő, mégpedig, hogy véglegesen is adjanak nekik területet. Ezt **II. Lipót** 1790-1792 el is fogadta. A probléma csak annyi, hogy nem a saját területét engedte át az idegeneknek.

A magyar nép az 1790 évi országgyűlésen örök igazságként kinyilatkozta, (Idézés **Csobánczi Elemér**-től) hogy:

„valamely országba vagy tartományba bevándorló s itt székhelyet kereső, nem fegyverekkel szerző nép vagy kevesebb államjogokat, vagy annyit nyer, mennyivel a bennlakók bírnak, tehát az ilyen bevándorló nép sohasem fogadtatható be az országba, vagy tartományba, oly formán, hogy itt külön államot képezzen, mert ez nem volna befogadás, hanem új államnak, az ország területrésének elszakasztásával eszközölt alapítása, már pedig e világban azoknak egysége, melyek természetüknél fogva összekapcsoltnak, szilárdságot, azok felosztása ellenben, amelyeknek természetüknél fogva egységet kellene képezniök, végveszélyt eredményeznek.”²

² **Csobánczi Elemér**: *Nagymagyarország vagy nemzethalál: Délmagyarország pusztulása*

Szólnunk kell a 146 éves török megszállás, Buda felszabadulása (1686) utáni időkről. Ugyanis a Habsburgok nem engedték meg népünk visszatelepedését az idegeneknek adott területekre. A Habsburgok törvényeikben nyíltan kimutatták magyarellenességüket. Az idegenek idetelepítése nem volt egyéb, mint kitervelt, lassú magyar népirtás.

Szólnunk kell arról is, hogy 1764. január 6-án, a Habsburg-katonaság körbefogta az alvó Mádéfalva székely falut, ágyútűzzel szétlőtte, és megölt minden lelket, ki menekülni nem tudott. **Báró Siskovics** altábornagy volt a felelős e népirtásért. **Bosszúból** hajtotta végre azért, mert **Csik vármegye** lakossága megtagadta **Mária Terézia** parancsát, mely katonai szolgálatra szólította fel a fiatalokat a hét éves háborúban (1756-1763). Az ország e kipusztított területeire nagy tömegekben hívásra, vagy hívatlanul érkeztek a császári ház által ideköltöztetett idegen elemek, úgy annyira, hogy Magyarország határain belül élő oláhok száma 800 ezer főre emelkedett.

1784-ben **II. József** (1780-1790) rendeletet adott ki népszámlálásra. E hírre az oláhok pópái a tömeget tévútra vezették. E rendeletet úgy magyarázták, hogy az összeírás után megkapják az úrbéri terhek alóli felmentést. Ekkor lépett a színre a büntetett előéletű **Hora**. Egy aranybetűkkel írott levelet mutatott fel a már felizgatott oláhságnak, azt állítva, hogy **II. József** kegyelmet adott neki és felhatalmazta őt, hogy szervezkedjen és irtsa ki a magyarokat. Ezután felgyújtották **Zaránd**, **Hunyad**, **Fehér**, **Torda**, **Kolozs**, és **Szeben** vármegyékben élő magyarok házait, a lakosságát pedig lemészárolták. **Fábry** tábornagy elfogatta **Horát** és **Kloskát**, a lázadók két vezetőjét, és 1785. februárjában kerékbe törték őket. A lázadás 62 magyar falut pusztított el. **Hora** és **Kloska** 132 nemesi udvarházat égetett fel, és négyezer magyart gyilkoltatott meg, válogatás nélkül.

Az 1848-as szabadságharc elveszett, és az orosz csapatokkal szemben **Görgey Artúr** honvédtábornok feladta a kilátástalan, további küzdelmet. Kegyetlen Habsburg- megtorlás következett **Bach Sándor** rémuralmával. Kivégeztette dicső honvédtábornokainkat. **Kossuth** külföldre ment segítségért, de a hangos éljenzésen és a pompás fogadtatáson kívül senkitől sem kapott segítséget. **Petőfi** eltűnt, állítólag nemrég találták meg csontvázát egy ukrainai temetőben. El kell végezni a DNS- elemzést, és bizonyosság esetén maradványait Magyarországra kell hozni. A kivégezések és bebörtönzöttek száma óriási volt. Ahogy túléltek e magyarirtó időszakot, ránk köszöntött a kiegyezés 1867-ben, amikor azt hittük és reméltük, hogy jobb idők következnek. Ez számunkra is bizonyos látszat szabadságot biztosított, a polgárosodást beindította, ami valójában kivézetetésünkhöz vezetett, s az 1868-as **Eötvös-féle** emancipációs törvény megszavaztatását eredményezte. E törvény korlátlan lehetőséget nyújt a Galíciából bevándorló zsidó hitsorsosoknak is. Számuk rövidesen eléri a nyolcszázézetret. Minden kulcspozíciót megszereznek az iparban, kereskedelemben, bankok élén, sajtóban, színházban, oktatásban, kulturális életben. E kazár helyzetben népünk minden cél és remény nélkül vegetál, bérrabszolgává válik. Múltjától megfosztva rákényszerül az amerikai kivándorlásra. Így vesztettünk el másfél millió jó magyart. Ennek a rendszernek legodaadóbb szorgalmazója **Tisza Kálmán** (1875-1890) volt.

és elrablása, 1965. Marrickville, Australia, 23 old.

A Habsburgok évszázadokon át szították a nemzetiségeket a magyarellenességre, csak azért, hogy a belső egységet megtörjék, és így alkalmassá tegyék a helyzetet letiprásunkra. Ennek gyümölcsét megkapták, amikor elgyengülésünknek következtében ők is elvesztették nagyhatalmi helyzetüket.

Még nem szóltunk a közvetlen trianoni történekről. Csak a legkirívóbb császlásokat és a legigazságtalanabb döntések és cselekmények némelyikét tudom felemlíteni.

Fel kell hívni a történészek figyelmét, hogy a túrócszentmártoni határozat nemzetközileg törvényellenes, (1918. október 30.), mert ott 90 evangélikus és 15 római katolikus pap szavazott, és mi magyarok nem szavazhattunk, márpedig néptömegünknel fogva erre minden jogunk meg volt.

A Délvidék elszakítása a Corfu-i egyezmény (1917. július 27.) eredménye. Itt sem a nép döntött, hanem a népet idegenek képviselték, így Wickham Steed, a *Times* politikai rovatvezetője, Seton Watson, a londoni szláv propaganda végrehajtó bizottságának megbízottja, és Dr. Trumbics, Zara, dalmát város volt polgármestere... A magyar lakosság megint csak nem szavazhatott.³

A clevelandi egyezmény (1915. május 17.) ugyancsak hatálytalan a nemzetközi jogtörvények szerint, mert hogyan szavazhat egy emigrált amerikai elhagyott hazája sorsa felől? Pozzi Henri szerint a határkijelölő bizottság döntése úgyszintén érvénytelen minden emberi és nemzetközi törvény alapján. Álláspontját az alábbiakban idézem:

„Elhatározták, hogy semleges szakértő bizottságot küldenek Kassára Benes bizonyítékainak felülvizsgálására. Kijelölték a szakértőket. House ezredes újabb cselfogása következtében két amerikai választottak: Kamev Róbertet és Karnezin Eduárdot. A cseh megszállás alatt álló Kassán Sekác megyefőnök fogadta őket. Kiséretüket Hanzalík cseh rendőr látta el...
A két amerikai tulajdonképpen cseh volt. Egyik két évvel korábban, másik nyolc hónappal azelőtt szerezte meg az amerikai állampolgárságát! Mindkét szakértő Benes gyerekkori barátja volt! (...)

Kassai küldetésük történetét maga Hanzalík adta elő a pozsonyi törvényszéken, 1929. októberében a Tuka-féle hazaárulási per tárgyalása alkalmával. (...)

A hallgatóság hangos nevetése közben Hanzalík terjengősen részletezte, miként indultak tüntetően a 'szakértők' ellenőrző útjukra, hogy a legelső korcsmába betérve egy hétig mulassanak ott, a konferencia költségére. (...)

A jegyzőkönyvet, amelyben igazolták Benes állításainak helyességét, Hanzalík közreműködésével szerkesztették a Schalk-szálloda egyik szobájában. E jegyzőkönyv alapján – amelyet komoly bizonyítékként őriznek a békekongresszus levéltárában, – több mint százezer magyar sorsa felett döntöttek és minden további vizsgálat mellőzésével Csehszlovákiához csatolták őket. A népszavazás elrendelésétől pedig elállottak.”⁴ (...)

Most, hogy tudjuk a történeteket, nem Horn-féle alapszerződéseket kell kötnünk, hanem a leírt hamisítások idecsatolásával a Hágai Nemzetközi Bíróság elé kell vinni jogos követeléseinket.

3 Pozzi Henri: Századunk bűnösei. 228

4 Pozzi Henri: Századunk bűnösei. 266, 267

Az a vád, hogy mi voltunk a háború beindítója megdőlt, Tisza István császlárhoz írt levele közismert, melynek felolvasásától most elallok, csupán Dragutin Dimitrievics ezredes nyilatkozatára hívom fel a figyelmet, amelyben a szerb hírszerző szolgálat vezetője szaloniki börtöncellájában kijelentette: „*En akartam, en csináltam. Dicsekszem, és büszke vagyok, mert azt akartam, hogy elpusztuljon Ausztria.*...”⁵

Tisza István meggyilkolása után bebizonyosodott, hogy július 14-én miért fogadta el Berchtold javaslatát, ami háborút jelentett. Henri Pozzi írja: „*Ma már tudjuk, hogy akkor már valóban megkezdődött. Tudjuk azt is, hogy Sasanov, II. Miklós cár nevében, körtáviratban értesítette az összes kormányt, hogy: 'Oroszország előre is visszautasít minden mérséklési közbenjárást, amely Pétervárot megkísérelténék.' Most már a magyaroknak nem volt többé módjukban választani: A szükség kényszerítette őket, hogy együtt menjenek Ausztriával, – együtt Németországgal – együtt mindenkivel – aki segíthette őket területüknek megvédésében a fenyegető orosz betörés ellen.*...”⁶

Erről okvetlen szólnunk kell:

Az 1918-as bolsevik forradalom következtében megismertük a lefizetett sajtó névsorát, azon újságírókat, akik árulókká váltak. Ezek: Gaston Calmette, *Le Figaro*; Auguste Gauvin, *Radical*; Henri Letellier, *Le Journal des Débats*; Charles Humbert, *Le Journal, La République Française, Le Matin, L'Echo de Paris, L'Éclair*; André Tardieu, *Le Temps*.⁷

Már 1917-ben, a Cseh Forradalmi Szervezet egymás között felosztotta Magyarországot. E tervhez segédkezet nyújtottak a francia és angol tanácsadók, valamint Lord Northcliffe pénzügyileg, amikor határozatokat hoztak Londonban, Amszterdamban és Párizsban. A propagandabizottság rendszeresen Londonban találkozott, Lord Crewe házában, 1918-tól a trianoni döntésig. Ezek voltak, akik befolyásolták a döntéseket. Az új határokat a hamis statisztikai alapon hozták, amit e csoport Benestől kapott. Elnöke Lord Northcliffe volt. A Bizottság tagjai Gróf Denbigh, Robert Donald, a *Daily Chronicle* szerkesztője, Sir Roderick Jones, a *Reuter News Agency* igazgatója, Sir Sidney Low, Sir Charles Nicholson, parlamenti tag, Sir James O'Grady, Wickham Steed, a *Times* külföldi levelezője, Seton Watson szerkesztő és történész, és H.G. Wells író.

Még szólnunk kell a Párizsban megjelent szép nőkről, akik mindent elkövettek a "szent cél érdekében". A szerb diplomaták amerikai feleségei és barátnői szintén hozzájárultak a határozat-hozók megnyugtatásához. Egész Párizs csodálta a szerb követ, Veznic feleségét. Az estéken ez az elragadó szépség komoly, szenvedélyes barátokat szerzett, és kötelezett el a szerb ügynek. Szalonját állandóan látogatták államfők, diplomaták és gazdag egyének.⁸ Úgy néz ki, hogy a román Mária királynő is hozzájárult országa területének növeléséhez, mert Mabel Potter Daggett, a királynő udvarhölgye, könyvében így ír:

„*Egy kézcsók és az államügy folyamatban van. Eljön egy nap, amikor az ügy*

5 Pozzi Henri: A háború visszatér. 185.

6 Pozzi Henri: A háború visszatér. 200, 201

7 Pozzi Henri: A századunk bűnösei. 135

8 Pozzi Henri: A századunk bűnösei. 215

teljesül. A szenátor, vagy miniszterelnök, király, királyi konzul, vagy talán egy egész férfi parlament abban a hiszemben van, hogy a saját elképzelését valószínűtlen módon, ebben a ragyogó, öntelt tudatban hagyja őket érezni, és ezért még gratulál is nekik. Neveiket beírták a kormányjelentésbe. Az ő nevét (a királynőt) a történelem fogja feljegyezni, habár Románia politikai színpadán a hölgy egyáltalán nem mutatkozott. Mégis rá kell figyelni! Néha (a kastély) szárnyából egy piros skót szoknya zizegése és egy asszony lágy nevetése visszahangzik.⁹

1914-ben, öt nappal a szarajevói gyilkosság előtt, már tudott volt, hogy Románia belép az oroszok által izgatott magyarellenes Antant-szövetségbe. Ezt már 1913-ban megszervezték. Sazonov kérdezte Bratianu-tól, hogy milyen feltétellel üzenne hadat Ausztria-Magyarországnak? *„Egész Erdély és Bánát, valamint Bukovina fele, és ha Oroszország biztosítaná Romania területének sértetlenségét és a háborús felkészülés költségeinek fedezését”*.¹⁰ Pozzi szerint a történészek megpróbálták bizonyítani, hogy az oláhok nyelvrokonsági okból és szimpátiából álltak a franciák oldalára, de a másféle szándékosság megvilágosodott.

A Monarchia felosztásának orosz tervét titokban kellett tartani, mivel tudták, ha ez kitudódik, a francia segítség elmarad. Az orosz és francia szövetség csak akkor jön életre, ha Németország megtámadja Oroszországot. Az orosz politikusok jól palástolták tervüket, és csak egy utat találtak ahhoz, hogy Franciaországot saját oldalukon vonják be a háborúba, az egyetlen út a franciák tudta nélküli titkos mozgósítás volt. Abban biztosak voltak, amikor ők mozgósítanak, Németország hasonlóképpen cselekszik. A francia történészek szerint Oroszország csak július 30-a után, a Monarchia mozgósítása után rendelte el mozgósítását. A valóság az, hogy az oroszok már július 24-én elrendelték a balti és a fekete tengeri flotta mozgósítását. Ez azt jelenti, hogy Oroszország kiprovokálta Németország mozgósítását, amely a franciákat hozta mozgásba.¹¹

Az oroszok július 28-át ismerik el a mozgósítás hivatalos dátumaként, azonban ez már 24-én megtörtént. E tény eltitkolták a francia nép és a történészek elől.¹²

Láthatjuk, az orosz mozgósítás négy nappal előzte meg az osztrák hadüzenetet és öt nappal az osztrák mozgósítást.¹³ Németország július 25-én már tudott az orosz mozgósításról. Az orosz mozgósítás valóságos ideje még most sem ismert a népek előtt, mert így, az oroszok könnyűszerrel Németországra foghatták a háború beindításának vádját. Nem vitás, hogy a július 24-i mozgósítás, Ferenc Ferdinánd és felesége meggyilkolása Szarajevóban a rác bandita, Gavrilo Princip által, a szerbek monarchia-ellenes mozgósítása mind orosz uszításra történt,

9 Potter, Daggett Mabel: Marie of Roumania, 290-291.

10 Pozzi, Henri: Századunk bűnösei 189. Sazonov: Hat nehéz év, Berlin, 1927, Memorandum a cárnak, 1914. június 24, Orosz diplomáciai levéltár.

11 U.o. 25

12 U.o. 26. Poincaré: L'Union Sacrée, 293, 391.

13 U.o. 26

ezért a háború beindításának vádja csakis Oroszországot terheli.¹⁴ Oknyomozó történészek előtt ismert és tudott tény, hogy a pánszlávista cári Oroszország felelős a háború előkészítéséért és beindításáért.

1916-ban, a szerbek Ausztriát és Németországot okolták, hogy azok minden áron háborút akartak előidézni. Benes, kiáltványában, melyet Párizsban adott ki: *„Detruiséz Autriche et la Hongrie”* címmel, Tisza Istvánt hibáztatja azért, hogy Ausztria a háborúba keveredett.¹⁵ Sajnos a tankönyvek, történészek, még annak dacára sem javították ki helytelen adataikat, s azok tanítását, miután már tudjuk a valóságot. A román párizsi nagykövet, Lahóváry bizonyította, hogy nem a németek, hanem a francia külügyminiszter Berthelot volt az, aki visszaütöztette az osztrák békejavaslatot.

Angol javaslatra a németek is elfogadták egy nemzetközi értekezlet összehívását, de ez orosz ellenzése miatt az nem valósult meg.

Németország 1909 óta tudott a pánszláv mozgalom nyugat felé való terjeszkedési terveiről, és Ausztriát is aggasztotta, hogy rövidesen belekényszerül egy pánszláv-ellenes, élet-halált jelentő háborúba.¹⁶

A pánszlávisták ekkor már nyíltan hirdették Ausztria felosztását. A felületes figyelő azt a következtetést vonhatja le, hogy Németország kezdte a háborút csak azért, mert ő támadott először, de tanulmányozva a történeteket, ma már tudjuk a július 24-i titkos mozgósítás idejét, amely elindította az egész láncreakciót. Pozzi szerint, Franciaország mozgósított Németország előtt. A francia mozgósítás hivatalos ideje 1914. augusztus 1., délután 4 óra előtt 15 perccel, a németeké délután 5 óra.¹⁷

Pozsi magyarázata szerint a francia vezetők 1914. augusztus elseje óta tudták, hogy nem Németország, hanem saját szövetségesük, Oroszország és Szerbia felelős a háború kirobbantásáért, míg a félrevezetett francia nép még mindig úgy tudja, hogy a németek voltak a háború kitörésének az okozói, de ezt a francia sajtó elhallgatta, mivel a bűn, a felelőség oly nagy volt. Franciaország hadbalépésének okát saját sajtója elhallgatta! Ez a magyarázat arra, hogy az úgynevezett francia Sárga Könyvből hiányzik e ténymegállapítás, bár ekkor már tudtak az orosz titkos mozgósításról. Arra nem számítottak, hogy Sazonov maga fogja felfedni a valóságot.¹⁸

Ezeket a gyalázatos dolgokat sajnos idő hiányában nem sorolhatom tovább, mert a leglényegesebbet, ami a legnagyobb mértékben befolyásolta, megcsonkításunkat a végére hagytam.

Ősi hitünk feladásával elhagytuk faji, nemzeti megmaradásunk alapérdekeit, és helyette ismeretlen okok miatt, „önként” vállaltuk egy évezreden át Európa és a nyugati kereszténység védelmét. Ez időkben véreztünk, fogytunk, meggyengültünk, de azért azzal a rejtett sugallattal, hogy ezt mind az egyház és Isten szolgálatában tesszük, s meg kell tennünk, mert erre rendeltettünk.

14 Pozzi Henri: Századunk bűnösei. 27

15 U.o. 29

16 U.o. 31

17 U.o. 33

18 U.o. 53. II. D.S. Sazonov.: Sechs Schwere Jahre.

Ettől a hiedelemtől megvakulva, nem vettük észre kihatásunkat, hogy becsaptak, lóvá tettek. Sőt mi több, nem vettük észre, hogy épp a római katolikus egyház papjai és főpapjai voltak azok, tisztelet a kevés kivételnek, akik a különböző keresztényi hittételekkel megosztottak minket. Ennek hatására híresedett el a nem létező „*turáni átok*” szólásmondás, hogy ezzel az egyház által előidézett egyenlenséget, ősi „*turáni átok*”-nak láttassák, elterelve a figyelmet a vallási okokról. Pedig, éppen ők voltak, akik ezt az átkot, s egymás meg nem értését előidéztek. Erre nézve idézek itt egy megrendítő bizonyítékot, amely évszázadokon át hatalmas méretekben járult ahhoz, hogy a magyar nép az idegen népek kiszolgáltatottjává vált. Mindez végül is Trianonban domborodott ki, egy nemzetvesztő hozzájárulással.

A katolikus egyház már a 16. századtól írta, kitagadta, megtagadta azon magyarokat, akik a görögkeleti egyház hívei voltak.

Homonnay Ottó írja: „*Az 1863-as Magyarország helység névtára c. összeállítás igen részletes alapossággal méri fel Hazánk helyiségeit, azok vallási hova tartozandóságát, nemzetiségi összetételét és a helységekben uralkodó nyelvet, feltüntetve a helységek lakóinak létszámát is. Ezt az 1863-as kiadású helység-névtárat és mellékleteit elemezve megállapíthatjuk, hogy Hazánk Habsburg gyarmati helyzete ellenére, ez időkből csekély számú nemzetiséggel rendelkezik a magyar őslakossághoz viszonyítva.*”¹⁹

Az 1890-es népszámlálás adatai már más nemzetiségi képet mutatnak Magyarországról. Hogy minek a következtében állt elő ez a változás, ezt megvilágítja a Rómától különvált görögkeleti egyház azon intézkedése, amely szerint, az általuk meghódított területeken meghagyta szertartásaiban a nemzeti nyelveket. Mivel ezen területeken minden vallásos megnyilatkozás az illető ország nyelvén bonyolódott le, ezzel a görögkeleti egyház nemzeti jelleget vett fel. Így vált nemzeti vallássá az oláhoknál, szerbeknél, tótoknál, ruszinoknál stb. Az egyházi szervezetek beépültek a nemzeti szervezeti formák közé. A Magyarországon élő oláhokat, ha görögkeleti vallásúak voltak, egyszerűen csak oláh vallásúnak, (szerbnél, szerb vallásúnak) mondták.

A görögkeleti egyház adórendszere is méltányosabb volt. Nem hajtotta be a hívein a „tizedet” olyan szigorral, mint a római katolikus egyház. Az egyházi adóterhek alóli menekülés kedvező kiútnak számított a nincstelen jobbágy számára a görögkeleti vallás felvétele révén. Ez könnyebbséget jelentett a reformátusoknak is. A római egyház kapzsi szigora elősegítette a görögkeleti egyház terjeszkedését e térségben.

A római katolikus egyház „megtorlasként” az ilyen áttért magyarokat, és még a protestáns áttérteket is leírta a magyarság családjából. „*Tehát az általunk ismert eloláhosodási, elszerbesedési stb. folyamatok tulajdonképpen a katolikus egyház nemzetgyilkos mesterkedéseire vezethetők vissza. A népszámlálást ki más, mint a katolikus klérus, vagy annak szigorú felügyelete alatt végezték, mert e hites helyek okmányainak kezelési jogát királyi rendelettel még Szt. László királyunk bízta a katolikus egyházra.*”²⁰

¹⁹ Homonnay Otto János: A rideg valóság, Hungarian Turul Society, Toronto, Canada, 1979. 222-223 old.

²⁰ U. o. 224 old.

A hivatalos katolikus statisztikai kimutatástól el kell tekintenem, ennek hatalmas, köteteket kitevő volta miatt. De ha figyelembe vesszük az 1200 oldalnyi, sűrűn nyomott helységnévtár anyagát, akkor szemünkbe tűnik, hogy a keleti vallású magyarság százezreket tett ki a Trianonban elszakított, szintiszta magyar területeken, akiket aztán eloláhosítottak, elszerbesítettek a katolikus egyház jóvoltából.

Mint már írtuk, már a 16. században oláhoknak nyilvánították azokat, akik a keleti vallást követték. A főpapok, püspökök oláhok voltak, de az alsó papság csak magyarul tudott a hívekkel értekezni. Egy egyházi okirat: (a Compil. Constit. I. R. I. cz. A rt. IX. az „*Ecclesiae dolgokról*” c. cikk olyan „*nemes atyafiakról*”) tesz említést, akik „az oláh papok sectáján vannak”.

Homonnay Ottó írja: „*Mindezt pedig csak azért, mert a Görög-keleti vallás sokáig elnyomott, túrt vallás volt, és mert a Román-keleti Egyház Erdélyben, mindig nemzeti szervezettel bírt, míg a keleti-vallású magyarok ilyenekkel nem bírván, kénytelenek voltak magukat az oláh, vagy román nemzeti egyház védelme alá helyezni. (...) Ezen egyház nemzeti egyház lévén, a magyarok szervezetenélküliségükben és főleg ráutaltságukban végül maguk is a törvényhozás és a hivatalos közegek által használt kifejezéssel, oláh vallásúaknak mondták, és mondják ma is magukat. S így a népszámlálási összeírás lapokban is nemzetiségileg oláhokként jutnak be... (...) Következésképpen ez azon visszás állapotnak, hogy magyarok, előttük idegen nemzeti egyház tagjaivá kénytelenek lenni és kénytelenek magukat ezen idegen nemzeti egyház tagjainak vallani.*”²¹

Ez dr. Reiner Zsigmondtól való idézet, aki M. Kir. Miniszterelnökségi titkárnak volt, s a fentieket a „*Keleti vallású Magyar Nemzeti Egyház Szerzése*” c. munkájában (1907.) olvashatjuk.

Dr. Reiner Zsigmond volt az, aki észrevette az országnak ezt az elmagyartalanítási kísérletét, és e folyamat ellen egyéni kampányba kezdett. A kampány lényege az volt, hogy az elmagyartalanítási folyamatot csakis úgy lehet volna megállítani, hogyha a görögkeleti egyházat Magyarországon hivatalos egyháznak, egyenlő vallásfelekezetnek ismerik el. Így minden hivatali befolyását arra használta fel, hogy ezt az egyházat megszervezze, elismertesse Magyarországon, hogy a katolikus eljárás következtében a magyarságukat veszített szintiszta magyarokat visszamentse a magyarság számára. De hát a dualisztikus katolikus Monarchiában, azokban a „*szépnek*” álmodott ferenc-jóskás időkben, kinek volt ugyan szívügye az államvezetésben a magyarság megmentése? Különösen az a szomorú ebben – s ez dr. Reiner Zsigmond idézetéből is kiderül –, hogy az általános, elfogadott, ill. a törvényhozás és a hivatalos közegek által használt kifejezések is idegennek nyilvánították e szintiszta magyarokat. Dr. Reiner Zsigmond beadványokkal, javaslatokkal ostromolta a képviselőházat, a kormányt és minden illetékes hivatalos szervet, de jalkiáltása nem jutott messzire, az süket fülekre talált. Annyit elért, hogy a képviselőház 1907. évi március 19-én tartott ülésén Nagy Dezső, országgyűlési képviselő javaslatára napirendre tűzték a kérdést, mármint a görögkeleti egyház hivatalos elismerésének kérdését. De a nagy bürokráciában a kérdés bizony elsikkadt és idegennek nyilván-

²¹ U. o. 226 old.

nított magyarjaink szerbek, oláhok, tótok, ruszinok stb. lettek/maradtak. De benyújtott képviselőházi javaslatra gróf Apponyi Albert, vallás és közoktatási miniszter azt válaszolta dr. Reinernek, hogy „*iparkodni fog az ügyet rendbe hozni*”. *Iparkodásának* eredményét Trianonban learathatta...

„Mindezek figyelmen kívül hagyásával szerkeszti meg gróf Teleki Pál földrajztudósunk, miniszterelnökünk, a magyar revíziós mozgalom atyja a ma már híressé vált, és mindenhol ellenünk felhasználta „Magyarország nemzetiségi térképét”. Csak az érthetetlen, hogy Teleki miért nem vette tekintetbe e tényeket térképe elkészítésekor, és e nemzetiségi térkép alapján, hogy mehetett gr. Apponyi Albert a megkötendő békeszerződés tárgyalására Párizsba, amikor mindkettőnek tudnia kellett, hogy ez a térkép hamis! És ennek a térképnek az alapján követelik az utódállamok a Trianonban elszakított területeken élő, elidegenített, színmagyar véreinket saját maguknak!

„Bizony elgondolkasztató és súlyos kérdések! Az emigráció sem vette még azt a fáradságot magának minden *Trianon-ellenes* igyekezetében, hogy 1945 óta a századforduló tájékán készített *Magyarország Helység Névtárait* feldolgozta volna, és ilyen alapon, cáfolhatatlan dokumentáció birtokában, meggyőződött volna saját maga is arról, hogy tulajdonképpen kik készítették elő Trianon „nemzetiségi talaját”²²

Az előzőekben megvilágosult, hogy a békeparancs megtörténte a lefizetett sajtó munkáján, a hazugságokon, félrevezetéseken, megtévesztésen nyugodott, melyek ismertetése még mindig tabu tárgya a nagyvilág előtt.

Az alábbiakban most azokat a tényeket fogom feltárni többnyire idézetek alapján, amelyeket szintén eltitkoltak a magyar nép előtt, s amelyek egyházpolitikai okokból évszázadokon át hozzájárultak a magyar nép rohamos, nagymérvű népfogyatkozásához és identitásának feladásához.

Azt a sajnálatos egyházpolitikai hozzáállást is ismertetni kell, hogy – kevés kivétellel – a katolikus egyház főpapi kara legtöbb esetben nem a magyar nép mellett állt ki, amikor az, az Aranybullában lefektetett jogait akarta érvényesíteni a hódító, az országot bekebelezni akaró német, osztrák törekvések elleni küzdelmeiben. Íme egynéhány bizonyítvány ennek igazolására, hogy a katolikus egyház döntéseinek megkérdőjelezése a keresztény lelkekben még mindig bűnnek számít. Ennek nem ismertetése vétek lenne a magyar nép ellen.

Homonnay Ottó közlése:

A MAGYAR PÜSPÖKI KAR 1849. JAN. 20-ÁN KÉLT PÁSZTORLEVELE, AMELY WINDISCHGRÁZ CSAPATAI ELŐTTI MEGHÓDOLÁSRA HÍVJA FEL A KATH. LELKÉSZEKET ÉS A HÍVEKET²³

²² U.o. 226-228 old.

²³ Homonnay Ottó János: Eze éves haláltusa. Hungarian Turul Society, Toronto. 1975. 254 old.

Részletek

„... Az alattvalói hűség és engedelmesség, a kereszténynél vallás parancsolata lelkiismeretes kötelesség, amelyet megszegni az apostol bizonyítása szerint annyit tesz, mint Isten rendeletének, ki által uralkodnak, a király jog ellenszegülni bűn.” (Az ezeréves haláltusa, 254-255 old.)

„... Üdvözítőnk, az apostolok és első keresztények kötelező példái mutatják nekünk, hogy a törvényes fejedelmeknek engedelmeskedni tartozunk, mert Isten rendelete, hogy minden lélek legyen a felsőbb hatalomnak alávetve...” (255 old.)

„... V. Ferdinánd atyai legnagyobb szándéka és törekvése eleitől fogva oda volt irányozva, miszerint a hazánkban megzavart békét helyreállítsa és a viszálykodás szerzőit a törvényes engedelmesség útján visszazállítsa.” (258 old.)
(Bécsi Áll. Levéltár. Kabinetsarchiv. Sekreta. 10. Ad 234/IV. Ered. okm. aláírás nélkül. A kísérő levél utal arra, hogy szerzője a magyar hercegprímás.)

1848. január 6-án Windischgrätz Budát támadja, és január 10-én Scitowszky János pécsi, és Zichy Domonkos veszprémi püspökök a hatalmas püspöki kar nevében pásztorlevelet adnak ki, amelyben a „pártütőket” megbélyegzik, és az ország békéjét és vagyonbiztonságát helyreállító Windischgrätz iránti engedelmességre hívják fel a figyelmet és I. Ferenc Józsefért való imádkozásra.²⁴

II. János Pál pápa a közelmúltban bocsánatot kért a múlt időkben elkövetett egyes népeket sértő vatikáni cselekményekért. A magyar néplélek orvoslásáért, megnyugvásáért, a magyar nép nagymérvű megfogyatkozásáért egy pápai nyílt bocsánatkérés (és egy körlevél, amely felszólítaná a hitközségeket, plébániákat a még mindig hangoztatott „barbár-pogány” minősítés beszüntetésére) gyógyírt szolgáltatna a jelenben is sokat szenvedő magyar népnek. Hasonló nyilvános bocsánatkéréssel tartoznak a Habsburgok is a magyarságot pusztító tevékenységükért.

Irodalom:

Botos László: *Hazatérés*. Budapest 1996

Botos László: *Út a trianoni békeparancshoz*. Budapest, 2001

Csobánczi Elemér: *Nagymagyarország vagy nemzetihalál: Délmagyarország pusztulása és elrablása*, 1965. Marrickville, Australia, 23 old.

Friedrich Klára – Szakács Gábor *Tászok-tetőtől a bosnyák piramisok*, Budapest, 2007

Homonnay Otto János: *A rideg valóság*, Hungarian Turul Society. Toronto. 1979.

Homonnay Ottó János: *Ezeréves haláltusa*. Hungarian Turul Society. Toronto. 1975

Málnási Ödön: *A magyar nemzet őszinte története*. München. 1959

Potter, Daggett Mabel: *Marie of Roumania*, 290-291.

Pozzi Henri: *Századunk bűnösei*. Budapest. 1936, 1996

Pozzi Henri: *A háború visszatér*. Budapest. 1935, 1994

²⁴ Málnási Ödön: *A magyar nemzet őszinte története*